

Grændser, indenfor hvilke Ministertiets Stadfæstelsesmyndighed i det Hele bevæger sig. Det er og bliver altid en Skønsag, om Ministeriet anser det for rigtigt at give Stadfæstelsen eller ikke. Jeg troer, det er af Betydning udtryffeligt at fremhæve, at slige Bevillinger som de, der her er Spørgsmaal om, paa ingen Maade maa opfattes som kurante, paa ingen Maade maa opfattes som saadanne Bevillinger, der blot ere simple Expeditioner, under hvilke Ministeren blot har uden videre at sætte sin Underskrift. Alle Sager af den Art ere tværtimod Gjenstand for meget omhyggelig Overvejelse. Jeg skal gjerne indrømme, at Overvejelser i de fleste Tilfælde dreier sig om, hvorvidt Grændsen for Dispositionsmyndigheden er overtraadt eller ikke, og at Spørgsmaalet om Stadfæstelsen, naar det er aldeles klart, at den hele Disposition ikke paa nogen Maade kan siges at gaa udover de Grændser, som den gjældende Lovgivning opstiller for Ministerens Bevillingsmyndighed, saa tværtimod ikke fremtræder særdeles alvorligt. Men i det Hele maa det dog fremhæves, at der kan være og ofte er mange Spørgsmaal at overveje i det enkelte Tilfælde, og at der altsaa ikke her er Tale om en blot Formsig, saa at man skulde kunne tvinge Ministeren til, naar visse Betingelser være tilstede, da ubetinget at give Stadfæstelsen. Det er og bliver tværtimod altid et frit Skøn, hvorefter Ministeren giver eller negter Stadfæstelse.

Den anden almindelige Bemærkning, som jeg vilde gjøre, knytter sig til en enkelt Uttring af den ærede 3die Lænderhingsmand for 1ste Kreds (Brock). Han udtalte sig om, hvorledes beslægtede Spørgsmaal i England blive afgjorte af en Dommer. Jeg skal i saa Henseende kun fremhæve, at Betingelsen for, at Sligt kan ske, er, at man kjender en judiciel Behandling af en noget anden Art og Form end den, som vi nærmest kun tænke paa hos os efter vore processuelle Regler. Det er ikke alene med Hensyn til det heromhandlede enkelte Punkt, og det er ikke blot i England, men det er ogsaa i andre Reininger og i andre Lande, at visse Forhold, som vi her ere

vante til at se afgjorte ad administrativt Veie i Genhold til deres Lovgivning kunne være Gjenstand for judiciel Behandling og Afgjorelse. Men dette kræver da, som sagt, en noget anden judiciel Ordning end den, vi ere vant til. Jeg skal saaledes f. Ex. nævne et Tilfælde, som jeg i og for sig vilde anse det for meget ønskeligt, om man engang ved Leilighed kunde faa fjernet fra Dvirghedsafgjorelsen og overgivet til judiciel Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Umyndiggjorelse. Umyndiggjorelse behandles efter flere fremmede Retsforsamlinger som et Spørgsmaal, der ikke kan afgjores administrativt eller ved en Dvirghedskjendelse, men som maa afgjores ad judiciel Veie. Den Slags Spørgsmaals Behandling maa imidlertid, som ogsaa det af mig nævnte ærede Medlem (Brock) rigtig fremhævede, tages i Sammenhæng med hele den Praxis, som er overleveret i et vist Land. Men det ligger nu i Forholdenes Natur, at saalænge som et saadant Forhold som det her foreliggende hos os afgjores gennem Justitsministeriet, saa har Ministeriet ogsaa — og jeg fremhævede allerede dette ved en af de foregaaende Behandlinger af Sagen — en noget friere og selvstændigere Stilling, men derfor tillige en noget ansvarligere Stilling ved Spørgsmaalenes Behandling. Den Slags Sager hører altsaa ikke til de lobende kurante Sager, men der er givet et noget friere Valg, som maa benyttes i de forskjellige enkelte Tilfælde med et vist Skøn. — Dette hænger da naturligvis atter sammen med den tidligere Bevillingspraxis, og det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Sessen) havde derfor fuldkommen Ret, naar han fornyligt fremhævede, at, naar der tidligere var gjort Undertagelser fra og Forandringer i Bestemmelser, der vare stadfæstede i Genhold til § 28 af Forordningen af 21de Mai 1845, uden at saadanne Forandringer udtryffeligt vare forudsatte i den nævnte Lovforordning, saa staa dette i Forbindelse med hele den tidligere Regjeringstilstand og med den tidligere gjældende Bestemmelse, hvorefter Kongen, som det hed, havde Ret til at undtage, hvad og hvem han vilde, fra Lovens Bydende. Dette lyder jo